

Odysseus

Ignó n'él Itaca.

La foscia baiada
cun 120 mëisc
n'à nia destravaié
l' grop di trûsc
y l' drap n'à mai
metü man
sot i dëiè dla fomena.

Aragns à gunôt
tiesciü la môrt
cun mostres slinzinëntes
inanter fustüs
sön spona.

Y Odysseus mör
te so sanch vigni dé
y crëi òiamò
tl fraidì
a Itaca.

Domisdé

Brâsces scarzades
chîr inoms
y se sfrüzia
dân òialduns,
l' vënt co nàina
mâ grufuramënt
de en jüch da mituns
adalêrch
sura l' rü crepûs
y l' sumëna
zënza amûr
inanter l'aguzé
di saiòc.

La lüna neurósa
dl domisdé
avëry süa cîra
pëigher
tl desêrt dl cîl
y na schira de muscuruns
tan crüdia arsësc
ia pur êrba inuzënta
a ciucé tla speranza
dl vërt desmarì.

(Konrad Rabensteiner: »Odysseus« y »Nachmittag«; traduziun ladin-badiota de Felix Dapoz)

Savëi da respogne

Savëi da respogne
tratan ch'al cianchentëia paôi
incër l'mançé de na flu
dânsö a parëis dla pôra –
canch' l' vënt tlanchernëia
te bosch brunsines dla möria
y desgôrj i curûsc dl som
te linfêr di spîdli –
ores supulësc la boçia
y bala inant
sura responsôre dla pôra
y te n iade sëntest' dânfora
de pêrde düc i curûsc
a la sentënza dla nôt.

Mêrz

Cörs frëiè ne dlacia nia
ti invêrs dl monn.
Pinsiers co sböra cun nêi
pur zinzurada pitüra dla sëra
y arsësc sprigurà
sön ûr dl parch
olà ch'al crësc
abramida y môrt
sot ai edli dl mêrz.

Urentè dl ùampoprè
se früza pro i cristai de dlacia
y avëry debann
bandîres dla pêsc.

(Konrad Rabensteiner: »Eine Antwort wissen« y »März«; traduzziun ladin-badiota de Felix Dapoz)

Sc' al vëgn te n iade

Sc'al vëgn te n iade düt vêre
y vigni sinti zaturëia?
Sblanchejëia de frësch tü parëis
y arcuncia la mësa
pur l'invié ch'à da gnì.

Ala lêria bala les fôies tla côrc,
tö sëntes cherscion la rusada
y l' vënt à dainré
da nainé val' ûsc de vicel
ti eterns antersîs.

Ne lascè gnì i edli tûrgheri
dal blót chirì tl çiarü.
Chël che mëss gnì,
al vëgn inascûsc
y sprigurûs su.

Nöt te çiamena

Angosta sfëssa dla nôt
rump ite te çiamena,
tëgn ti brac l' vënt
y sumëna pôra
te vigni çiantun.

Nia plü çianta dl dé,
dl surëdl.
Ma ores sbucarësc la chîta
cun lames de fósfor.

Udlada toma da parëis
sciöch' mâlta flacia
y an sà de scürs animai
suratuè dal som
y menà te andri scürs
olà ch'l' tëmp
te n iade s'archîta.

(Konrad Rabensteiner: »Wenn plötzlich« y »Nacht im Zimmer«; traduziun ladin-badiota de Felix Dapoz)

Vila vedla

Pëi grîsc
dl paîsc inmurenè
tla pêra dla vila
sumenè cun crêtes
da plöia
de tan de altonns.

Ores jê dlungia ìa,
fósc pelegrins
cun dëic de spîdl
y ciunches
çiantâ indalâter
l'amûr dl re
cun düc i saiòc
dl monn.

Sura l'arjela dl rü
al mör figüres
sciöch' paôi d'altonn
y degügn n'é plü chilò
pur di ai mituns
tan bi ch'ai ê
i curûsc.

Ûsc

Vi indô söi ërè
dl mëtman
olà ch'tlarëza
suraindurâ les cösses
de cuntënt
cun zàindl
de scëmpla lüm.

La müda é gnüda furesta
pur nôsc mustrè,
arcumpedùn les ores
y purdun la cherdada
dles cösses scëmples
sciöch' l' crëi
a mirachi.

Vi indô
três i curûsc dla sëra,
scëmpla é la ôta dl tru
canch' i spîdli
é düc roc.

(Konrad Rabensteiner: »Alte Stadt« y »Stimmen«; traduziun ladin-badiota de Felix Dapoz)